
Z prac Prezydium NRA

Palestra 16/3(171), 75-76

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wysokość świadczeń dla każdego adwokata ustala się proporcjonalnie do wysokości wynagrodzenia pobranego w zespole przez adwokata w roku obrachunkowym. Świadczenia urlopowe nie mogą wynosić więcej aniżeli 50% średniego miesięcznego wynagrodzenia adwokata.

- § 3. 1. Prawo do świadczeń ma tylko ten adwokat, który w dacie podziału Funduszu uzyskał prawo do urlopu (§ 62—64 regulaminu działania zespołów adwokackich).
2. W razie przejścia adwokata z zespołu do zespołu potrąca się z jego części wpływów świadczenia na Fundusz Urlopowy przekazuje się do nowego zespołu w ciągu 7 dni od daty wystąpienia adwokata z dotychczasowego zespołu.
- § 4. Należne świadczenie na wczasy wypłaca się bezpośrednio przed faktycznym rozpoczęciem urlopu wypoczynkowego. Adwokatowi, który w danym roku kalendarzowym nie wykorzystał co najmniej 10 dni urlopu wypoczynkowego, przesuwa się wypłatę świadczenia urlopowego na rok następny (otrzymuje wtedy świadczenie za dwa lub więcej lat).
- § 5. Otrzymanie świadczeń wczasowych nie pozbawia adwokata-członka zespołu adwokackiego uczestniczenia w dochodach zespołu należnych mu w okresie wczasów — zgodnie z § 37 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich.
- § 6. Adwokatowi, który przeszedł na rentę (emeryturę) w ciągu roku obliczeniowego, wypłaca się świadczenie obliczone od otrzymanego wynagrodzenia za okres pozostawania w zespole.
- § 7. Sumy znajdujące się na koncie 81 „Fundusz Urlopowy” na dzień 29.II.1972 r. rozdziela się do końca marca 1972 r. między członków zespołu adwokackiego według zasad przewidzianych w regulaminie Funduszu Urlopowego uchwalonym 25.II.1967 r.
- § 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia z mocą obowiązującą od dnia 1.III.1972 r.

D. Stosownie do punktu A II 2 zespoły adwokackie — poza omówionym wyżej Funduszem Urlopowym — są uprawnione na podstawie § 30 pkt 8 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich i przy zachowaniu formalności przewidzianych w § 11 tegoż rozporządzenia podjąć uchwałę o ustanowieniu funduszu socjalnego do wysokości 1,5% opłat za czynności zespołu.

B.

Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 17.II.br. przyjęto projekt raportu o stanie prawa, opracowany przez Komisję Opiniodawczą NRA na podstawie materiałów dostarczonych przez rady adwokackie i uzupełniony przez Prezydium NRA. Raport ten postanowiono przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości.

*
*
*

Na posiedzeniu w dniu 24.II. br. dokonano analizy finansowej zespołów adwokackich w drugim półroczu 1971 r.

Koszty administracyjne zespołów adwokackich kształtowały się przeciętnie na poziomie 32,9%, czyli w stosunku do I półrocza wzrosły one o 0,2%. Dochód netto na jednego adwokata w skali kraju wynosił 5.046 zł (adwokaci pełnozatrudnieni), przy czym powyżej tej kwoty dochodu mamy 12 izb, a poniżej — 5 izb. Rozpiętość kwot między najwyższą a najniższą jest duża i sięga 50% (Białystok i Warszawa). Na każdego adwokata pełnozatrudnionego przypadało średnio przyjęcie 47 nowych spraw. W stosunku do II półrocza 1970 r. obroty zespołów zwiększyły się o 2,9%, a wynagrodzenie netto adwokata pełnozatrudnionego zwiększyło się o 3,3%. Liczba spraw karnych zwiększyła się o 8,3%, natomiast spraw cywilnych zmniejszyła się o 7%, a spraw innych zmniejszyła się o 32,2%. Zwraca uwagę bardzo duża ilość spraw z urzędu, zwłaszcza w izbach adwokackich: koszalińskiej, szczecińskiej, zielonogórskiej i gdańskiej (sięgająca od 23,6% do 28,5% ogółu wpływu spraw).

*
*
*

Na tym samym posiedzeniu wysłuchano informacji o wykonaniu budżetu CFSAA. W roku 1971 wpływy z tego funduszu wyniosły 15.662.034,45 zł. Z sumy tej 9.251.512,90 zł wydatkowano na szkolenie aplikantów adwokackich (z tego: wynagrodzenia — 8.255.455,85 zł, koszty szkolenia — 523.505,25 zł, dojazdy aplikantów na szkolenie — 325.783 zł, koszty przeniesienia — 22.175,20 zł, inne wydatki — 111.571,10 zł), a resztę przekazano do NRA jako nadwyżkę finansową. Szkoliło się 287 aplikantów adwokackich, przy czym koszt szkolenia jednego aplikanta wyniósł rocznie 32.189 zł.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO **W SPRAWACH ADWOKACKICH**

1.

WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO

z dnia 7 czerwca 1970 r.

(RAD 9/70)

Logiczna wykładnia § 17 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu wskazuje na to, że zakaz groźby ścigania karnego dotyczy niezastosowania się wzywanej osoby do żądań innych niż mających jedynie na celu

ochronę prawa naruszonego przestępstwem. Nie można bowiem uznać za nieetyczne żądania zaniechania przestępstwa pod rygorem spowodowania postępowania karnego i traktować takiego zachowania jako pogróżki.